

บทที่ ๕ -

สรุปผลการวิจัย อกบิตราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับค่าaniyamที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาปั้งกัน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับค่าaniyam ในเรื่องค่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาปั้งกัน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ตลอดจนศึกษาปัญหาและสภาพการเรียนการสอนค่าaniyam ในระดับนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 จำนวน 30 คน รวมเป็น 90 คน จากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
- นักเรียนชายและหญิง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 จาก โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 442 คน แยกตามชั้นเรียนได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 159 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 147 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 136 คน

ในการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนและนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

วิธีค่าในภารกิจ

บุรีจิปไกศึกษาหลักสูตร คู่มือสอน หนังสือเรียนภาษาไทยวิชาปั้งกับ หังหนังสือเรียน และหนังสืออ่านนอกเวลา ตลอดจนเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงกำหนด หนังสือที่จะศึกษา โดยกำหนดว่า จะศึกษาค่าปี่ยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดที่จะลับหันน้ำ เล่ม 1, เล่ม 2 และเล่ม 3 กับหนังสืออ่านนอกเวลาอีก 2 เล่ม คือ หนังสืออ่านกวีปินพันธ์ บทละครคากลอนเรื่องพระร่วง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยุธยา และหนังสือเรื่องเสียงก้องจากโรงเรียนเชิงเข้า ของพระครูศึกษาชีการ รวมเป็น 5 เล่ม บุรีจิปไกศึกษาและวิเคราะห์หัวข้อแนกด้วยเรื่องในหนังสือดังกล่าว ว่าหัวข้อนี้และเรื่องนั้นมี ค่าปี่ยมใดสอดแทรกอยู่บ้าง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปสร้างแบบสอบถาม ขึ้น 2 ชุด สำหรับใช้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียน แบบสอบถามหัง 2 ชุด มีส่วนจะ คล้ายกัน แตกต่างกันเฉพาะตอนที่ 1 ซึ่งเป็นสถานภาพของบุคคลแบบสอบถาม รายละเอียด ของแบบสอบถามมีดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของบุคคลแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าปี่ยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนหัง 5 เล่ม ตลอดจนสภาพและบัญญาในการเรียนการสอนค่าปี่ยม

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าปี่ยม และการปฏิบัติหน้าที่ทางอาชญากรรมค่าปี่ยม

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนค่าปี่ยม ตลอดจน ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนและวิธีการปลูกฝังค่าปี่ยม

บุรีจิปไก้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ห้องครุภูมิ จำนวน 5 ห้อง ทราบที่จารณา ความถูกต้อง ให้ขอเสนอแนะ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้ทดลองแบบสอบถามกับ

ครูและนักเรียนของโรงเรียนที่มิใช่คัวอย่างประชากร แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ข้อมูลของ รายงานนี้จึงนำไปใช้กับครูที่สอนภาษาไทยและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นคัวอย่างประชากร ให้รับแบบสอบถามสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้ ทั้งของครูและนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 66.66 และร้อยละ 81.85 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์เหล่านั้นมาแจกแจงความดี แล้ววิเคราะห์ข้อมูล เป็นค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลในตอนที่ 1, ที่ 2 และตอนที่ 3 ในส่วนที่เป็นแบบเลือกตอบ ส่วนข้อมูลในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ในส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ให้วิเคราะห์ โดยหมายความอิมเพชคณิต (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำผลการ วิเคราะห์ที่ได้ เสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายและรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของบุคคลแบบสอบถาม

กลุ่มคัวอย่างประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คัวอย่างประชากรที่เป็น ครู และคัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน

1. ครูที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 91.11 เป็นหญิง ร้อยละ 8.89 เป็นชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี มีคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยประมาณ 1 - 5 ปี

2. นักเรียนในรั้วนักเรียนศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 เมื่อรวมแล้วเป็น หญิงร้อยละ 50.45 และเป็นชายร้อยละ 49.55

ตอนที่ 2 แยกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียน

ตอนที่ 2.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดหักษ์สัมพันธ์ เล่ม 1 หนังสือเล่มนี้มีบันทึก 18 เรื่อง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บันทึกเหล่านั้น แล้วคัดเลือกเนื้อหาที่มีคำนิยมสอดคล้องอยู่เห็นได้เป็นชัด จำนวน 14 เรื่อง นำบันทึก 14 เรื่องนี้ บรรจุลงในแบบสอบถาม รายละเอียดบันทึก 14 เรื่อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เรื่องความสุกในวัสดุเบญจมบพิตร ครูมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความจริงภักดีที่ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องการรักษาทรัพย์สมบัติของส่วนรวม ความนิยมไทย ความรักชาติ ความสักดิ์ สุจริต และความสามัคคีอยู่ในระดับมาก

2. เรื่องนิกฯ หนอยฯ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกัน ว่า มีคำนิยมเรื่องความอารี เอื้อเพื้อ เปื้อแผ่ อยู่ในระดับมาก ส่วนคำนิยมอื่นๆ เช่น ความกล้าหาญ ความเสียสละ และความนิยมไทย มีอยู่ในระดับปานกลาง

3. เรื่องพระร่วงสุวรรณโถก ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกัน ในคำนิยมเรื่องความสักดิ์ สุจริต ความกตัญญู รู้คุณ และความเมตตา คือ เห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นคล้ายกันในคำนิยมเรื่อง ความอุทส่าหะ ชัยชนะ หมั่นเพี้ยร และความสามัคคี คือมีความเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในคำนิยมอื่นๆ

4. เรื่องพระยาไชยบูรณ์ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีคำนิยมเรื่องความเสียสละ ความจริงภักดีที่ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ความสักดิ์ สุจริต ความรักเกียรติ และคำนิยมอื่นๆ อยู่ในระดับมาก แทนกับเรียนมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความรักชาติ และความกล้าหาญ ในระดับมากที่สุด แต่ครูเห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก

5. เรื่องนิราศสักทพีน ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีคำนิยมเรื่องการประนයค์ มัชัยส์ด์ ในระดับมาก ส่วนคำนิยมอื่นๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง

6. บทอ่านใช้ภาษา เรื่องท้าวสารกรอกหน้อ ครูมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความอุตสาหะ ชัยชนะเพียร ความอดทน ออดกลั้น และคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีคำนิยมเรื่องความสทาย สุจริต อยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย แต่มีคำนิยมเรื่องความสทาย สุจริต อยู่ในระดับปานกลาง

7. บทอ่านใช้ภาษา เรื่องหนี้เสือปะจระเข้ ครูมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความมีสติปัญญา รู้จักไตรตรองหาเหตุผล ความอุตสาหะ ชัยชนะเพียร และคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แทนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมถังกล่าวอยู่ในระดับน้อย นอกจากคำนิยมในเรื่องการพึ่งตนเอง ที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

8. บทอ่านใช้ภาษา เรื่องเห็นงังรกร เป็นคอกม้า ครูมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความกลั้นอยู่ รู้คุณ ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเอง ในระดับปานกลาง แทนนักเรียนเห็นว่า มีคำนิยมถังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

9. เรื่องรามเกียร์ ครูและนักเรียน มีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีคำนิยมเรื่องความกล้าหาญ ความเสียสละ ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากคำนิยมในเรื่องความมีวินัยในตนเอง ที่ครูและนักเรียนมีความเห็นคล้ายกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

10. เรื่องผู้ชั่นจะลิบพิศ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีคำนิยมเรื่องความกล้าหาญ ความรักชาติ ความเสียสละ ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากคำนิยมเรื่องความมีวินัยในตนเอง ที่ครูและนักเรียนมีความเห็นคล้ายกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

11. เรื่องแม่ศรีเรือน ครูและนักเรียน มีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีคำนิยมเรื่อง ความนิยมไทย ความอุตสาหะ ชัยชนะเพียร และคำนิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับ

มาก นอกจากค่านิยมเรื่อง ความมีวินัยในคนเอง ที่ครุเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนเห็นว่า มีอยู่ในระดับมาก

12. เรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแಡฯ ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความสัมพันธ์ สุจริต ความรักเกียรติ ความอุทส่าหะ ชัยชนะเพียร และค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความมีวินัยในคนเอง และความอาชีว เอื้อเชื้อ เชื่อแย่ ที่มีอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก

13. นิทานสุภาษิต เรื่องโนบราอย ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความมีสติปัญญาจักไตรตรองหาเหตุผล อยู่ในระดับมาก และมีค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนเห็นว่า ค่านิยมคังกล้าวมีอยู่ในระดับน้อย นอกจากค่านิยมเรื่องความรักเกียรติ และการฟังคนเอง ที่นักเรียนเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

14. นิทานสุภาษิต เรื่องหมุนไปตามลมปาก ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่อง ความมีสติปัญญาจักไตรตรองหาเหตุผลในระดับมาก และมีค่านิยมเรื่องความสัมพันธ์ สุจริต ความรักเกียรติ และค่านิยมอื่น ๆ ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนเห็นว่า มีค่านิยมเรื่อง ความรักเกียรติ และการฟังคนเอง ในระดับปานกลาง ส่วนค่านิยมเรื่องความมีสติปัญญาจักไตรตรองหาเหตุผล ความสัมพันธ์ สุจริต และค่านิยมอื่น ๆ นั้น มีอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 2.1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดห้องสมุดพันธ์ เล่ม 2 หนังสือเล่มนี้มีบทอ่านหังนมค 16 เรื่อง ผู้วิจัยไกวิเคราะห์บทอ่านเหล่านั้น แล้วคัดเลือกเฉพาะบทอ่านที่มีค่านิยมสอดแทรกอยู่อย่างเห็นได้เด่นชัด จำนวน 11 เรื่อง นำบทอ่านหัง 11 เรื่องนั้นบรรจุลงในแบบสอบถาม รายละเอียดบทอ่านหัง 11 เรื่อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เรื่องพ่อแม่รังแกฉัน ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมในเรื่องการอบรมสั่งสอน เลี้ยงดููก ในระดับมาก และมีค่านิยมเรื่องความอุทส่าหะ ชัยชนะเพียร ความอุตสาหะ อุตถััน และความค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องการคุบเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับน้อย

2. นิทานสุภาษิต ปันทั้งให้เป็นเข็ม พายเรือหวน้ำ กลึงกรกชื่นเชา ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความกล้าหาญ ความอุทส่าหะ ชัยชนะเพียร ความอุตสาหะ

อุกกาลน์ และการพึงคนเอง ออยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง แต่ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมอื่น ๆ ออยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความเมตตา ที่นักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

3. เรื่องความศรัทธาสูง ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้าย กันว่า มีค่านิยมเรื่องความรักชาติ ความเมตตา ความกล้าหาญ และค่านิยมอื่น ๆ ออยู่ใน ระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความอุทธรณ์ อุกกาลน์ และความกตัญญู รู้คุณ ที่มีอยู่ในระดับ ปานกลาง

4. เรื่องพระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีหมายศรีสุวรรณกับสินสมุห ครู และนักเรียนมีความคิดเห็นก่อนข้างแตกต่างกัน ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความ กล้าหาญ ความรักเกียรติ ความกตัญญู รู้คุณ ในระดับมาก ซึ่งทรงกับความคิดเห็นของ นักเรียน ส่วนค่านิยมอื่น ๆ ครูมีความคิดเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากค่านิยม เรื่องความอุทสาหะ ขยัน หมั่นเพียร เท่านั้น ที่ครูเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียน มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมที่มีอยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยม 3 ประการที่มีความคิดเห็น ทรงกับของครูแล้ว ยังมีค่านิยมเรื่องความสัตย์ สุจริต ความอุทสาหะ ขยันหมั่นเพียร และ ความอาธิเชื้อเพือ เปื่อยแย่ อีกด้วย ที่มีอยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ นักเรียนมีความ คิดเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

5. เรื่องพระยาพิชัย大臣 ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่อง ความรักชาติ และความกล้าหาญอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งทรงกับความคิดเห็นของนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความจงรักภักดีที่สถาบันพระมหา ภัษtriย์อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนค่านิยมอื่น ๆ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นทรงกันว่า มี อยู่ในระดับมาก

6. เรื่องราชารชีราช ตอนพลายประกายมาศ ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความกล้าหาญ ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่านิยมเรื่องความรักชาติ ความเสียสละ ความจงรักภักดีที่สถาบันพระมหาภัษtriy และค่านิยมอื่น ๆ ออยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียน มีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมคังกล้าหาญแล้วอยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความเมตตา ที่อยู่ในคนเอง ที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นทรงกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

7. บทละครรำ เรื่องพระร่วง ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความรักชาติ และความเสียสละ อยู่ในระดับมากที่สุด แต่นักเรียนเห็นว่า มีค่านิยมคังกล้าวอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมอื่น ๆ ในระดับมากอีกเช่นกัน และนักเรียนมีความคิดเห็นทรงกับครูในค่านิยมเรื่องความมีวินัยในตนเอง คือเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

8. คำอวยพร เป็นอย่างในวันขึ้นปีใหม่ เรื่องความสามัคคี ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความสามัคคี อยู่ในระดับมากที่สุด แต่นักเรียนเห็นว่า มีอยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมเรื่องความรักชาติ ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีอยู่ในระดับมาก

9. นิทานชาดก เรื่องนกหาภีลwanar ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความเสียสละ ความมีสติปัญญา จักไทร์กรองหาเนทุผล และค่านิยมในคุณธรรมของผู้เป็นหัวหน้า อยู่ในระดับมาก ซึ่งคล้ายกับความคิดเห็นของนักเรียน นอกจากค่านิยมเรื่องความมีสติปัญญา จักไทร์กรองหาเนทุผล ที่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ว่า มีอยู่ในระดับมาก

10. บทร้อยกรอง เรื่อง วัฒนธรรม ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความนิยมไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนค่านิยมเรื่องความรักชาติ และความกตัญญูคุณ มีอยู่ในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ทุกค่านิยมที่กล่าวมา มีอยู่ในระดับมาก

11. บทร้อยกรองเรื่องทะเลข้า ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความอดทน อคติล้น และความมีสติปัญญา จักไทร์กรองหาเนทุผล อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ทุกค่านิยมที่กล่าวมา มีอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2.1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หนังสือเล่มนี้มีบทอ่านห้องหมัด 18 เรื่อง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บทอ่านเหล่านั้น แล้วคัดเลือกเฉพาะบทอ่านที่มีค่านิยมสอดคล้องอย่างเห็นได้ชัดเจน จำนวน 12 เรื่อง นำบทอ่าน 12 เรื่องนี้ มาจัดในแบบสอบถาม รายละเอียดบทอ่านทั้ง 12 เรื่อง

และผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เรื่องสมเก็จเจ้าแตงโม ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่องความอุตสาหะ ชยันหม่นเพียร ความอคติ อดกลั้น ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ การพึงคนเอง และค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นค่านิยมเรื่องความมีวินัยในตนเองเท่านั้น ที่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

2. เรื่องโภaganuscasini ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่องความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ความสัศยาญ สุจริต ความอาร์ เอื้อเพื่อ เปื่อยแฝ์ และค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความกล้าหาญ และความอคติ อดกลั้น ที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

3. เรื่องชุนช้างชุนແບນ ตอนพลายแก้ว แต่งงานกัมนางพิม ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความนิยมไทย ความอาร์ เอื้อเพื่อ เปื่อยแฝ์ การท่อนรับแขก และค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่อง การพึงคนเอง ความสัศยาญ สุจริต และความอคติ อดกลั้น ที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

4. ธรรมจริยา เรื่องความสัศยาญ สุจริต ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่องความสัศยาญ สุจริต ความรักเกียรติ ความกตัญญูรัก ความเมตตาปัญญา รู้จักไกร่กรองหาเหตุผลอยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง

5. ธรรมจริยาเรื่องความเพียร ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความอุตสาหะ ชยันหม่นเพียร ความอคติ อดกลั้น ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า นอกจากค่านิยมทั้งกล่าวแล้ว ยังมีค่านิยมเรื่องความมีวินัยในตนเอง และการศึกษาทำความรู้ อีกด้วย ที่มีอยู่ในระดับมาก

6. ธรรมจริยา เรื่องความมัชัยสัสด ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีค่านิยมเรื่อง การรู้จักเตรียมการสำหรับอนาคต การพึงคนเอง และการประนัยค มัชัยสัสด อยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง

7. เรื่องโคลงโภaganiciti ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า มีค่านิยมเรื่องการเลือกคบคน ความสัศยาญ สุจริต และค่านิยมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความอคติ อดกลั้น และความมีวินัยในตนเอง ที่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่าง

ไปจากครูว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

8. บทธรรมบรรยาย เรื่องคนที่นั่งพระ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่องการบุชาพระพุทธชุมปอยู่ในระดับมาก ยกเว้นค่านิยมเรื่องความมีสติปฏิญญาจักรที่กรองหาเหตุผล ครูเห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่านิยมอื่น ๆ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

9. บทธรรมบรรยาย เรื่องห้ามไถ่ ห้ามไถ่ ครูมีความคิดเห็นคล้ายกับนักเรียนว่า มีค่านิยมเรื่องความสักดิ์ สุจริต ความอดทน อุตกลัน ความมีสติปฏิญญาจักรที่กรองหาเหตุผลอยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความอดทน อุตกลัน ที่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป โดยนักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

10. เรื่องสัน เรื่องแข่งหนังตะลุง ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่อง ความนิยมไทย ความอุตสาหะขยัน หมั่นเพียร และค่านิยมอื่น ๆ ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความเมตตา ที่ครูมีความคิดเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก ส่วนค่านิยมเรื่องความสามัคคี ครูมีความคิดเห็นว่า มีอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

11. บทละครวิทยุ เรื่องหางว่าว ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความมีสติปฏิญญาจักรที่กรองหาเหตุผล และความนิยมไทย ในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความมีสติปฏิญญาจักรที่กรองหาเหตุผลในระดับมาก ส่วนค่านิยมอื่น ๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง

12. บทร้อยกรอง เรื่องแสงทองหลังสายฝน ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า มีค่านิยมเรื่องความมีสติปฏิญญาจักรเท่านั้นความทุกข์โศก ออยู่ในระดับมาก และมีค่านิยมเรื่องความอดทน อุตกลัน กิมการพึงพาเงื่อง ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2.1.4 หนังสืออ่านนอกเวลา บทละครฯ เรื่องพระร่วง ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความรักชาติ ความกล้าหาญ ความเสียสละ ความจริงกังวลกีต่อสถานบันพระมหาภัยศรี และความนิยมอื่น ๆ ออยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่องความมีวินัยในตนเอง ที่ครูและนักเรียน มีความคิดเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง ครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องการพึงพาเงื่อง ออยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีอยู่

ในระดับปานกลาง และครูมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมเรื่องความเมตตา ความอุทสานะ ชยัน หมันเพียร อยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนเห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2.1.5 หนังสืออ่านนอกเวลา เรื่องเสียงก้องจากโรงเรียนเชิง เช่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีค่านิยมทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก นอกจากค่านิยมเรื่อง ความล้ำหาญ ความรักเกียรติ ความเมตตา และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ที่นักเรียนเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2.2 สภาพและปัญหาในการเรียนการสอนค่านิยม สรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่ได้สอนเน้นค่านิยม และนักเรียนส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ครูได้สอนเน้นค่านิยม ใน การสอนค่านิยมครูมักใช้การอธิบายหรือบรรยายสอดแทรกตามโอกาส ส่วนปัญหาในการ เรียนการสอนค่านิยมนั้น ครูและนักเรียนส่วนมาก มีความคิดเห็นว่า คนส่วนใหญ่ยังไม่เคย เห็นความสำคัญของค่านิยมพอที่จะนำไปปฏิบัติความ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมและการปฏิบัติความค่านิยม

ตอนที่ 3.1 ครูมีความคิดเห็นว่า บังจุนนี้คนส่วนใหญ่ที่ครุจักไกพนเห็น บังมีการปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความสัมพันธ์ สุจริต ความเสียสละ และการรักษาทรัพย์ สมบัติของส่วนรวม อยู่ในระดับน้อย ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า คนส่วนใหญ่ที่ครุจัก ไกพนเห็นมีการปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความนิยมไทย ความสัมพันธ์สุจริต และการรักษา ทรัพย์สมบัติของส่วนรวม อยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมและการปฏิบัติความค่านิยมของ ครูและนักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันประเทศชาติของทหาร และการตรวจสอบราย履歴 พบว่า ครูร้อยละ 78.57 และนักเรียนร้อยละ 89.17 มีความ คิดเห็นว่า เขาเหล่านั้นเป็นผู้เสียสละ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันพารามหาษัชทริ์ พนว่าครูร้อยละ 72.86 มีความคิดเห็นว่า สถาบันพารามหาษัชทริ์ เป็นสถาบันหนึ่งที่ช่วยให้ประเทศไทยมีความสงบสุข และนักเรียนร้อยละ 81.94 มีความคิดเห็นว่า สถาบันนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน

3. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความเสียสละ พนว่า ครูร้อยละ 77.14 และนักเรียนร้อยละ 75.00 ไกปฎิบัติโดยสละที่นั่งบนรถเมล์ให้แก่เด็ก คนชรา หรือหญิงมีครรภ์

4. การแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพารามหาษัชทริ์ พนว่า ครูร้อยละ 84.29 และนักเรียนร้อยละ 62.50 ไกปฎิบัติโดยทำความเคารพะนรนนายสาวกษ์และยืนกรงเมื่อไกปันเหลงสรรเชริญพระบารมี

5. การปฏิบัติความคุณธรรมขั้นพื้นฐานของศาสนา พนว่า ครูร้อยละ 94.29 และนักเรียนร้อยละ 79.17 ไกปฎิบัติความคุณธรรมขั้นพื้นฐานของศาสนาโดยไม่ลังโภ

6. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องการรักษาทรัพย์สมบัติของส่วนรวม พนว่า ครูร้อยละ 85.71 ไกปฎิบัติโดยช่วยหักเตือน อบรม ส่งสอนคนอื่น ๆ ในชั้บยกันรักษาทรัพย์สมบัติของส่วนรวม ส่วนนักเรียนร้อยละ 75.56 ไกปฎิบัติโดยไม่ทำสาธารณสมบัติให้สกปรก

7. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความนิยมไทย พนว่า ครูร้อยละ 84.29 และนักเรียนร้อยละ 83.61 ไกปฎิบัติโดยปฏิบัติตนตามแบบวัฒนธรรมไทย ๆ

8. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความอารี เอื้อเพื้อ เปี่ยมแฝง พนว่า ครูร้อยละ 82.86 และนักเรียนร้อยละ 74.44 ไกปฎิบัติโดยแสดงความเห็นใจเวลาเพื่อนมีหุกรับฟังปัญหาและให้ขอแนะนำนำทาง ๆ

9. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความสามัคคี พนว่า ครูร้อยละ 84.29 และนักเรียนร้อยละ 80.83 ไกปฎิบัติโดยร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย

10. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความกตัญญู รู้คุณ พนว่า ครูร้อยละ 77.14 และนักเรียนร้อยละ 77.22 ไก่ปฏิบัติโดยเชื่อพึงค่าสั่งสอนของผู้มีพระคุณ

11. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องการประทัยด้วยมือ แม้ปีส์ต์ ครูร้อยละ 71.43 มีการปฏิบัติโดยละเอียดมากกว่ากัน ล้วนนักเรียนร้อยละ 77.50 มีการปฏิบัติโดยไม่ใช้จ่ายเงินหรือสิ่งที่ไม่จำเป็น

12. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความมั่นใจเป็นนักกีฬา พนว่า ครูร้อยละ 82.86 และนักเรียนร้อยละ 75.56 มีการปฏิบัติโดยแสดงความยินดีให้แก่ผู้ชนะ

13. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความสัมฤทธิ์ สุจริต ในกรณีที่เกี่ยวกับการรักษาค่าพุ่ค รักษาสัมภูติให้ไว้กับคนสองและบุตร อีกครึ่งหนึ่ง พนว่า ครูร้อยละ 58.46 ไก่ปฏิบัติอยู่เป็นปกติ และนักเรียนร้อยละ 63.56 ไก่ปฏิบัติเป็นบางครั้งบางคราว

14. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความอดทน อดกลั้น ในกรณีที่จะต้องทำงานให้เสร็จตามกำหนด พนว่า ครูร้อยละ 44.62 และนักเรียนร้อยละ 35.01 ไก่ปฏิบัติโดยอดทนห่างงานท่อไปให้เสร็จ แล้วจึงจะนอน เป็นบางครั้งบางคราว

15. การปฏิบัติความค่านิยมเรื่องความอดทน อดกลั้น ในกรณีที่ถูกกด หรือมีบุตรให้โกรธ พนว่า ครูร้อยละ 63.08 และนักเรียนร้อยละ 44.39 มีความอดทน อดกลั้น เป็นบางครั้งบางคราว

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนค่านิยม ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน และวิธีการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนค่านิยมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปัจจุบัน ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นคล้ายกันว่า ในครอยด์มีการสอนเน้นค่านิยมอย่างจริงจัง เนื่องจากเนื้อหาในบทเรียนมีมาก ในการสอนครูใช้วิธีเพียงพูดเน้นหรือบรรยาย สอดแทรกตามโอกาส นักเรียนมีความคิดเห็นว่า คนสองสามคนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม หั้งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า เวลาที่ครูสอนสอดแทรกค่านิยม

นักเรียนไม่ค่อยสนใจ และนักเรียนไม่ค่อยปฏิบัติความคิดเห็นอันดึงดีที่ครูพยายามสอน

2. ครูและนักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนและวิธีการปัจจุบันค่านิยมที่พึงประสงค์ว่า รัฐบาล สื่อมวลชน บุปผากรอง บุญริหาร และครู ต้องร่วมมือกัน สื่อมวลชนควรเสนอข่าวและท้วอย่างบูรณาภิการค่านิยมที่ดีงาม หรือบูรณาภิการที่ดีงามในส่วนรวม บุญริหารและครูต้องร่วมมือกันในการสอนสอดแทรกค่านิยมลงในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในม้ากที่สุกเท่าที่จะทำได้ กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนควรจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติความค่านิยมอันดึงดี ความมีเอกลักษณ์ในความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้า เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้มากขึ้น

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า ในการปัจจุบันค่านิยมอันดึงดี ให้แก่นักเรียนนั้น ควรเริ่มปัจจุบันทั้งหมด เก็บยังอายุน้อย บูรณาภิการที่อยู่รอบข้างเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ที่เพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่เด็ก

นอกจากนี้ ครูและนักเรียนมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการปัจจุบันค่านิยมควรเผยแพร่ และซักชวนให้ประชาชนปฏิบัติความค่านิยมที่ดีงาม โดยใช้ โปสเตอร์ จดหมายภาพบนคร์ สไลด์ จดบันทึกการเกี่ยวกับค่านิยม มีบทเพลงที่ซักชวนให้ปฏิบัติความค่านิยมที่ดีงามออกเผยแพร่ เป็นต้น

นักเรียนมีข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากของครูเพิ่มเติมว่า ในการสอนสอดแทรกค่านิยม ครูควรอธิบายให้ชัดเจน เข้าใจง่าย อาจเล่าให้ฟังที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมในพื้นบ้าน ครูควรเล่าเรื่องเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ตามวัฒนธรรมไทยในอดีตให้นักเรียนฟังบ้าง และควรใช้อุปกรณ์การสอนทุกอย่างในเวลาที่สอนสอดแทรกเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม นอกจากนี้อาจจัดพาณิชย์นักเรียนไปศึกษาสถานที่ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่สามารถจะสอดแทรกค่านิยมที่ดีงามให้บ้าง

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย สรุปได้ว่า หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 เล่ม 2 และเล่ม 3 รวมทั้งหนังสืออ่านนอกเวลาที่สู่มน้ำหนัก ในบทอ่านแต่ละเรื่องมีค่า尼ยม ในเรื่องทั่ง ๆ แห่งอยู่ในระดับมาก มีส่วนน้อยที่ครูและนักเรียนเห็นว่า มีค่า尼ยมในเรื่องทั่ง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อย เช่น บทอ่านไขภาษา เรื่องคำข้าวสารกรอกหม้อ ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 และ เรื่องพ่อแม่รังแกนั้น ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 เป็นต้น

เกี่ยวกับการที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า บทอ่านหั้ง 2 เรื่อง มีค่า尼ยม ในเรื่องทั่ง ๆ อยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยนั้น บัญชียมีขอสงกราดว่า เนื่องจาก บทอ่านหั้ง 2 เรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับความประพฤติไม่ดีของบุคคลในเรื่อง จึงทำให้ครูและนักเรียนไม่สามารถแยกให้ได้ว่า บทอ่านเหล่านั้นแห่งค่านิยมในเรื่องใดไว้บ้าง เช่น บทอ่านเรื่องไขภาษา เรื่อง คำข้าวสารกรอกหม้อ กล่าวถึงพฤติกรรมของคนที่ทำงานหาภินไปเพียงรันนึ่ง ๆ ไม่มีการวางแผนเพื่อหารรพย์มาเก็บไว้สำรองใช้จ่ายในอนาคต บัญชีประจำตัวที่ให้เห็นโหมดของการไม่ซัพพอร์ตประกอบอาชีพ โดยของการไม่รู้จักเก็บสะสมทรัพย์ไว้สำรองใช้จ่ายในภายหลัง พร้อมกับยกตัวอย่างชาวจีนที่ซัพพอร์ตในการทำงานหาภิน ซึ่งถ้าวิเคราะห์ให้ดี แท้แล้ว จะเห็นว่าแห่งค่านิยมในเรื่องความอุตสาหะ ซัพพอร์ต การประหมัด และการพึงพาเงื่อน แท้อาจเป็นการยกสำหรับครูและนักเรียนที่จะมองเห็นค่านิยมที่แห่งอยู่ในเรื่องเช่น ใช้ชีวิชีส่วนตัวอย่างพฤติกรรมในทางไม่ดี ส่วนบทอ่านเรื่องพ่อแม่รังแกนั้น ก็เช่นกัน ครูและนักเรียนอาจเพ่งเน้นแค่เรื่องความประพฤติไม่ดีของลูกเพรชรูในตอนที่เรื่อง จึงมองไม่เห็นค่านิยมในทางดี เมื่อลูกชายเพรชรูกลับตัวไปในตอนท้าย ๆ ของเรื่อง

นอกจากนี้ สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า บทอ่านหั้งสองบทมีค่า尼ยมทั่ง ๆ แห่งอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะในแบบสอนตามใจ นำแทรกค่านิยมในทางคืนมาสอนตาม จึงอาจทำให้ก้าวอย่างประชากรค่านิยมดึงแทรกค่านิยมในทางดี

และมีความคิดเห็นว่า บทอ่านทั้งสองเรื่องนี้ไม่เคยมีคำนิยมในเรื่องทั้ง ๆ สอดแทรกอยู่

2. เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนค่านิยมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะเห็นได้ว่า ครูมักใช้รูปสื่อสอนสอดแทรกค่านิยมโดยสอดแทรกตามโอกาส และใช้รูปเนื้อหาอ่านที่มีเวลาที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องค่านิยมแก่นักเรียนอย่างจริงจัง ทำให้นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องค่านิยม นอกเหนือจากนี้ จากการที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ใน การสอน ครูก็เพียงแต่พูดหรือออกเสียงให้นักเรียนฟังเท่านั้น ไม่มีภาพหรืออุปกรณ์มาประกอบการสอน นักเรียนเพียงแต่ฟังบ้าน ๆ ยังไม่เข้าใจขนาดซึ้ง เพราะไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมอย่างจริงจัง และคงว่าการสอนของครูยังเป็นไปในลักษณะสอนแบบอ่านเอาเรื่อง ไม่มีการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิด เมื่อไม่เกิดความคิด เพราะไม่ได้มีการวิเคราะห์ เด็กก็ไม่เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน และไม่เกิดศรัทธาในการที่จะนำไปปฏิบัติ สภาพการเรียนการสอนเรื่องนี้ มีลักษณะเช่นเดียวกับที่ น.ส.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนวรรณคดีของไทยเราเน้นมีลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้การห้องและจำ แทนที่จะให้นักเรียนนิยมวรรณคดีจนเกิดอยากร้องจำ ข้อสอบวิชาวรรณคดี ส่วนใหญ่ก็เป็นข้อสอบที่ส่งเสริมความจำมากกว่าส่งเสริมความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์¹ ดังนั้นแม้ในหนังสือเรียนจะสอดแทรกค่านิยมในเรื่องทั้ง ๆ ไว้มากสักเพียงใด ก็ไม่มีประโยชน์อย่างไร หากการเรียนการสอนยังอยู่ในลักษณะที่เรียนแบบห้องจำ เพื่อให้สอบได้คะแนนค่อนข้างกว่าที่จะเรียนแล้วนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

3. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ัญหาข้อหนึ่งในการเรียนการสอนค่านิยม ก็คือ คนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของค่านิยมพอที่จะนำไปปฏิบัติความ ทำให้นักเรียนขาดความยั่งยืนที่จะเลียนแบบในการปฏิบัติทันท่วงที่ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่

¹ น.ส.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ภาษาไทยวิชาที่ถูกเลิม, หน้า 45.

ทำให้การปลูกฝังค่านิยมอันพึงประสงค์ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะการปลูกฝังค่านิยมนั้นนิใช้จะได้จากการเรียนรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว แต่เก็งสามารถจะเรียนรู้โดยทางอ้อมจากสภาพแวดล้อมที่ได้พบเห็นด้วย

บุ๊วิจัยมีข้อสังเกตว่า การที่คนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของค่านิยมพอที่จะนำไปปฏิบัตินั้น สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม แม้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจะได้เผยแพร่ ชักชวนให้ประชาชนปฏิบัติความค่านิยม ก็เท่าจะเริ่มเผยแพร่ ชักชวน อย่างจริงจัง เมื่อปี 2525 จึงอาจกล่าวได้ว่า นอกจากโรงเรียนประชานาถความรู้ความเข้าใจเรื่องค่านิยม ส่วนในโรงเรียนก็เช่นกัน เมื่อขาดความรู้ความเข้าใจเช่นนี้ ครูและนักเรียนย่อมมองไม่เห็นว่า ความรู้เรื่องค่านิยมนั้น จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างไร ครูบางคนอาจไม่เคยสนใจ เลยกว่า หนังสือเรียนสำหรับเด็กนั้นมีค่านิยมแฝงอยู่ ทำให้ครูละเลยจากการปลูกฝังค่านิยม อันดึงดันให้แก่นักเรียนไปอย่างน่าเสียดาย

4. เกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทค่านิยมอันพึงประสงค์ของทัวอย่างประชากร
ปรากฏว่า ทัวอย่างประชากรส่วนใหญ่มีการปฏิบัติบทบาทค่านิยมอันพึงประสงค์ในเรื่องต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์อนันต์มาก เช่น การปฏิบัติบทบาทค่านิยมเรื่องความเสียสละ ทัวอย่างประชากรที่เป็นครูอยู่ละ 77.18 และทัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนอยู่ละ 75.00 ปฏิบัติโดยสละที่นั่งบนรถเมล์ให้แก่เด็ก คนชรา หรือหญิงมีครรภ์ ส่วนค่านิยมที่พึงประสงค์อื่น ๆ ก็มีทัวอย่างประชากรส่วนมากปฏิบัติเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพื่อระลึกสร้างแบบแผนสอนตาม บุ๊วิจัยได้พยายามสร้างตัวเลือกในการปฏิบัติบทบาทค่านิยม ให้อยู่ในวิสัยที่ทัวอย่างประชากรจะสามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงหลักที่ว่า การปฏิบัติบทบาทค่านิยมของบุคคลย่อมจะสอดคล้องกับบทบาท หน้าที่ และอาชีพของตน ผลการปฏิบัติบทบาทค่านิยมของทัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ดีให้เห็นว่า บังมีประชาชนส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติบทบาทค่านิยมที่ดีงามอยู่

5. มีข้อที่น่าสังเกตเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติบทบาทค่านิยมในเรื่องความนิยมไทย ของทัวอย่างประชากร ปรากฏว่ามีทัวอย่างประชากรที่เป็นครูเพียงร้อยละ 45.71 และทัวอย่างประชากร ที่เป็นนักเรียน เพียงร้อยละ 51.67 เท่านั้น ที่ได้ปฏิบัติบทบาทค่านิยม

เรื่องความนิยมไทย โดยการสนับสนุนและพยายามชี้อันดับที่ผลิตในประเทศไทย และคงไว้ ศักดิ์สิทธิ์ ของชาติ รังสรรค์มีการสนับสนุนและพยายามชี้อันดับที่ผลิตในประเทศไทยน้อย ซึ่งเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ควรคำนึงถึง และควรจะให้มีวิธีการจูงใจให้ประชาชนสนับสนุนและชี้อันดับที่ผลิตในประเทศไทยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

6. ข้อเสนอแนะของศักดิ์สิทธิ์ ของชาติ เกี่ยวกับการเรียนการสอนค่านิยมและวิธีการปลูกฝังค่านิยมที่เสนอแนะให้บุปผากรอง โรงเรียน ศศิ บุปผากร รัฐบาล สื่อมวลชน ทุกฝ่ายร่วมมือกันในการปลูกฝังค่านิยมอันดีงามให้แก่เด็ก และควรปลูกฝังทั้งแท้ เยาวร์วัย และเสนอแนะให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติความค่านิยมที่ดีงาม พร้อมกับเสนอแนะว่าครูควรเป็นศักดิ์สิทธิ์ อันดีงามที่นักเรียนจะสามารถยกเป็นแบบอย่างได้ (ดังรายละเอียดข้อเสนอแนะที่ปรากฏในตอนท้ายของบทที่ 4) เป็นข้อเสนอแนะที่สอดคล้อง กับแนวคิดของ พนัส หันนาคินทร์¹ ซึ่งได้เสนอแนะวิธีสอน หรือวิธีการปลูกฝังค่านิยมว่า อาจกระทำได้เป็น 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นสร้างศรัทธาให้เกิดแก่ค่านิยมที่จะปลูกฝัง ขั้นในความรู้หรือความคิดรวบยอดในค่านิยม และขั้นส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติความค่านิยม (ดังมีรายละเอียดในบทที่ 2 ของวิทยานิพนธ์นี้) เป็นข้อเสนอแนะที่ทุกฝ่ายอาจกระทำการได้ และควรจะให้ปฏิบัติตามเพื่อช่วยในการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์แก่เยาวชนของเราให้ผลอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับบุปผากรอง

บุปผากรอง ปีศา márca ควรเป็นศักดิ์สิทธิ์ อันดีงามสำหรับเด็กและมีส่วนช่วย ปลูกฝังเสริมสร้างค่านิยมที่ดีงามให้แก่บุตรหลานของตน เท่าระกาปลูกฝังค่านิยมนั้นควรจะ ปลูกฝังทั้งแท้ เก็งอยู่ยังน้อย และมิใช่หน้าที่ของผู้อ่านนั่งฟ่ายไปเพียงฟ่ายเดียว ครอบครัว

¹ พนัส หันนาคินทร์, การสอนค่านิยมและจริยธรรม, หน้า 120 - 151.

ควรจะได้มีส่วนช่วยปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมที่ดีงามเป็นการปฏิบัติฐานสำหรับเด็ก ก่อนที่จะเข้าโรงเรียน เพราะค่านิยมนั้นจะเป็นค่านิยมที่ถ่ายทอดมาในครอบครัว ท้องถิ่น เวลาภานานในการปลูกฝัง และอาศัยบทบาทของครอบครัว ซึ่งจะໄกบลมากกว่าอาศัยบทบาทของโรงเรียน เช่น ค่านิยมในเรื่องความมีมารยาท ความมีเมตตา ความมีเหตุผล เป็นต้น เมื่อเด็กกลับไปเรียน บุปผาของควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนอย่างเต็มใจในการช่วยปลูกฝังค่านิยม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

2.1 บุบบริหารโรงเรียน ควรเห็นความสำคัญของการนิยมศักยภาพในการสอนในครู สอนสอดแทรกค่านิยมลงในวิชาต่าง ๆ ในมากที่สุดที่จะทำได้ ควรส่งเสริมและให้ความร่วมมือกับครูผู้สอน พยายามจัดกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติความค่านิยมอันดีงาม เสียสละกำลังทรัพย์ จัดหาร่างรัลให้แก่นักเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ดี ค่านิยมอันดีงามเป็นทัน

2.2 ครูผู้สอน ควรพยายามเน้นและสอดแทรกการสอนค่านิยมทุกครั้งที่มีโอกาส นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม เช่น ให้คำอธิบาย ทำรายงาน อภิปรายหน้าชั้น เสนอข้อคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม ครูควรจัดสภาพการเรียนการสอนให้ส่งเสริมการปฏิบัติความค่านิยมที่ดีงาม ในการสอนในห้องเรียนควรปักให้ นักเรียนมีวินัยในตนเอง และมีวินัยในหมู่คณะ ให้บังคับรู้จักแบ่งหน้าที่กันทำ เพื่อปักให้เด็ก มีความรับผิดชอบท่องหน้าที่ ในการเรียนการสอน ครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้มีการ แสดงออกมากที่สุด ควรปักให้บังคับรู้จักคิด วิพากษ์วิจารณ์ ใช้อุปกรณ์การสอนเข้าช่วยในการสอน อาจให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติในเรื่องที่เกี่ยวกับค่านิยมบ้างตามโอกาสอันควร

ห้องบุบบริหารและครูควรเป็นตัวอย่างอันดี ในการปฏิบัติหน้าที่ ค่านิยมอันดีงาม เพื่อปลูกฝังให้เด็กเกิดศรัทธา ซึ่งจะทำให้การอบรมสั่งสอนและการปลูกฝังค่านิยมໄกบลก็ยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า ครูและนักเรียนยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับค่านิยมอย่างดี ดังปรากฏในตอนท้ายบทที่ 4 ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของทัวอย่างประชากร

เกี่ยวกับสภាភการเรียนการสอนค่านิยม ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานคณะกรรมการรัฐธรรมนูญซึ่งได้จัดทำห้องแก้ไขในเรื่องนี้ ความมีเอกสารเกี่ยวกับค่านิยมเผยแพร่ไปตามหน่วยงานและสถานศึกษาในระดับต่าง ๆ ในมหากษัณ្ឋ์ นอกจากนี้ควรจัดทำสไลด์ ภาษาไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมเผยแพร่ไปตามสถานศึกษาต่าง ๆ ในมหากษัณ្ឋ์ มีบทเพลง และเอกสารที่ส่งเสริม ชักชวน ให้ปฏิบัติตามค่านิยมที่ถึงงาน ในมากกว่าที่เป็นอยู่

4. ข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาล

รัฐบาลควรให้ความสำคัญในเรื่องการป้องกันและเสริมสร้างค่านิยม ควรอุดหนุนและส่งเสริมในด้านงบประมาณ นอกจากนี้ คณะผู้บริหารประจำศูนย์พัฒนาค่านิยมอันถึงงาน เพื่อให้เป็นทัวอย่างแก่เด็กด้วย

5. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักพิมพ์หรือบุ๊คเลิฟเน็งส์สำหรับเด็ก

ในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก สำนักพิมพ์ควรเลือกหนังสือที่มีเนื้อหาในทางส่งเสริมจริยธรรมและค่านิยมอันถึงงาน เป็นการป้องกันทางอ้อมอีกทางหนึ่ง เนื้อหาในหนังสือจะเป็นเครื่องข่วยกล่อมเกล้านิสัยใจดีและความประพฤติของเด็ก เป็นการป้องกันภัยธรรมให้แก่เด็ก ทำให้เด็กมีคุณสมบัติอันพึงประสงค์ เมื่อเดินทางชีวิตร่วมกับเด็ก นอกจากนี้สำนักพิมพ์หรือบุ๊คเลิฟหนังสือ ควรส่งเสริมและสนับสนุนนักประพันธ์ที่มีผลงานในทางสร้างสรรค์ ด้วยการจัดประกวดผลงานของนักประพันธ์เด่น หรือจัดพิมพ์วรรณกรรมที่มีคุณค่าอกรจาน่ายและเผยแพร่ เป็นทัน

สำหรับนักประพันธ์ควรผลิตผลงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ และสอดแทรกค่านิยมที่ถึงงาน เพื่อให้เด็กได้รับสิ่งที่ถึงงาน อันจะเป็นผลให้เด็กยึดเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติได้

6. ข้อเสนอแนะสำหรับสื่อมวลชน

สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ควรมีส่วนในการเสริมสร้าง ป้องกันค่านิยมอันถึงงานให้แก่เด็กด้วยการเผยแพร่ ชักชวนให้ปฏิบัติตามค่านิยมที่พึงประสงค์ เสนอข่าวเกี่ยวกับบุญที่ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม บุญที่เสียสละ หรือบุญที่มีคุณธรรมอื่น ๆ ยกย่องสรรเสริญ

ผู้ท่าความดี เพื่อให้เด็กได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง นอกจากนี้รายการวิทยุ โทรทัศน์ ควรจะให้ สื่อแพร่รายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมบ้าง ควรมีรายการสาระรับเด็กโดยเฉพาะ เพื่อ ให้เด็กได้รับรู้ในสิ่งที่เหมาะสมสมกับวัยของตน

7. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา และควรมีการวิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย
2. อาจมีการวิจัยเรื่องค่านิยมที่ได้จากการสำรวจ หรือวรรณกรรมปัจจุบันร่วม สมัยเรื่องท่อง ๆ โดยอาจวิจัยในแนวศึกษาวิเคราะห์ว่าศักดิ์ศรีใด มีค่านิยมในเรื่องใด ก่อ ให้เกิดผลอย่างไรในเรื่องนั้น หรืออาจศึกษาวิจัยค่านิยมของคนไทยที่สะท้อนให้เห็นในวรรณคดี หรือวรรณกรรมเรื่องท่อง ๆ ก็ได้ ซึ่งจะทำให้การศึกษานักวิชาเรื่องค่านิยมเพรียบยวอกไป ก่อให้เกิดผลดี คือ ทำให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องค่านิยมเพิ่มมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย